

laráltan támogatja. A rendezvényen szekciós szerepet, illetve lehetőséget kapnak a fiatal OTDK helyezettek, és kiállítási helyet a műszer/hardware/software gyártók és forgalmazók.

Az egyebek napirenden belül *dr. Papp Iván* beszámolt a társasági alapszabály módosítási munkáinak lezárásáról.

Dr. Mihály Szabolcs az előző IB ülésre hivatkozva elmondta, hogy Társaságunk az MFGVE és a Magyar Mérnöki Kamara Geodéziai és Geoinformatikai tagozatával közösen belépett az Európai Földmérők Szervezetébe (CLGE). Az első ülésen *Gombás László* képviselte Magyarországot, akinek a konferenciáról szóló rövid beszámolója a Geodézia és Kartográfia szakfolyóirat egyik későbbi számában jelenik meg.

HALÁLOZÁS

Emlékezés Gellai Istvánra

1927.május 2-án született Endrődön (a mai Gyomaendrődön). Elemi iskoláit is Endrődön végezte.

1946-ban Budapesten a Schmidt és Császár malomban helyezkedett el és ott dolgozott 1949-ig. Ez időszak alatt különböző tanfolyamokon vett részt, elvégezte az Állami Műszaki Főiskola előkészítő tagozatát, szakérettségét tett, majd felvételt nyert a Főiskola Élelmiszervegyész szakának esti tagozatára.

A munka mellett tanult, de egészségileg nem bírta a sok laboratóriumi foglalkozást, a sok jegyzetelést – tankönyv nem volt –, ezért mindezek arra ösztönözték, hogy szakmát változtasson.

1949. őszén átjelentkezett Sopronba a Műszaki Egyetemre, az akkor induló Földmérőmérnöki Kar nappali tagozatára. 1953-ban diplomázott és az Egyetemen maradt, a Geodéziai Tanszéken dolgozott tanársegédként 1959-ig.

1953-ban megnősült, két kislánya született 1954-ben és 1956-ban.

1959-ben a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalattól ajánlatot kapott, hogy szervezzen Sopronban egy állandó kirendeltséget.

1959. január 1-től – április 30-ig félállásban vezette az akkor megalakult 5 fős kirendeltséget. 1959. május 1-től már főállásban dolgozott a Vállalat soproni kirendeltségén, amit később osztállyá fejlesztett. 1960-ban csoportvezetői, majd 1961-től osztályvezetői kinevezést kapott.

Az MFTTT részéről többen részt vesznek az Erdélyi Magyar Műszaki Tudományos Társaság májusi Földmérő találkozóján, ahol a közelmúltban elhunyt *Márton Gyárfás* sírjánál koszorúzással egybekötött végtisztességadásra is sor kerül. Az erdélyi kollégák kezdeményezték, hogy a két társaság közösen alapítson egy *Márton Gyárfás*ról elnevezett emléklakett. Ennek döntési előkészületeivel az IB *dr. Mihály Szabolcs* urat bízta meg.

Az IB támogatta *Busics Imre* részvételét a Szerb Földmérő Találkozóon, amely jó alkalom lehet arra, hogy a szerb társegyesülettel a kapcsolat felvétel megtörténjen. Ugyancsak támogatta az IB *Zentai László* kolléga részvételét az ICA konferenciáján.

A soproni irodához csatolták a Győrben már működő csoportot, és később Keszthelyen és Szombathelyen is megalakultak a kirendeltségek. Így a

3-as osztály a vállalat egyik legnagyobb létszámú osztálya lett. Ez időtől kezdve olyan, országosan kiemelt beruházások geodéziai munkái készültek irányításával, mint a Balaton-part felmérése, a Dunakiliti vízlépcső kitzézése, és számos község, város újfelmérése, közmű felmérése.

Részt vett Sopron város műszaki vonatkozású életében is. A Geodéziai és Kartográfiai Egyesület soproni csoportjának vezetőségi tagja volt. Ezen időszak alatt az Egyesület nagyon aktív volt, számos helyi, országos és nemzetközi rendezvényt szerveztek. Tagja volt még a városban működő Városszépítő Egyesületnek is.

Nagyon agilis, jó szervező volt, szerette a vitát, időnként provokálta is. Megértő és segítőkész volt embertársaival és beosztottaival szemben.

Sajnos egészségi állapotával sokat küzdött, majd 1987-ben kérte nyugdíjazását. Nyugdíjas éveit szerető családjában töltötte.

2008. október 6-án 81 éves korában hunyt el.

Emlékét megőrizzük.

Kollégái

Meghalt Bernhardt Mátyás

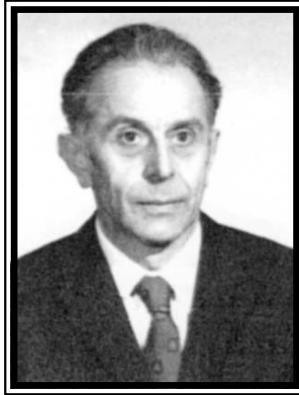
aranydiplomás mérnökgeodéta, a BGTV és az UVATERV egykori vezető szakembere (1922–2009)

Megdöbbenéssel értesültünk arról, hogy egykori kollégánk és szolgatársunk *Bernhardt Mátyás* geodéziai és automatizálási szakmérnök, életének 87. évében, türelemmel viselt, hosszú betegség után, lelkét visszaadta Teremtőjének.

Bernhardt Mátyás 1922. december 2-án született Sopronbánfalván. Kisbirtokos családból származott, apja *id. Bernhardt Mátyás* gazdálkodó ember volt. Elemi iskolai tanulmányait 1929. és 1933. között részben szülőhelyén – német anyanyelvi iskolában –, részben pedig Sopronban végezte. Ezután szülei beíraták a Soproni Evangélikus Líceumba, ahol 1941-ben kitűnő érettségi vizsgát tett. Érettségi után beiratkozott a Soproni Egyetem erdőmérnöki karára. Édesanyja váratlan halála miatt 1943-ban tanulmányait abbahagyta és munkát vállalt az időközben visszacsatolt Észak-Erdélyben. A front közeledtével 1944-ben újra Sopronba jött, majd 1945 márciusában, a visszavonuló katonai alakulatokkal nyugatra távozott. Májusban amerikai fogságba esett, ahonnan csak 1945 végén térhetett haza. 1946-ban folytatta tanulmányait a Soproni Egyetemen, ahol 1949-ben erdőmérnöki oklevelet szerzett. A továbbiakban, mint tanársegéd dolgozott az erdővédelmi tanszéken.

1951-ben állást vállalt az Országos Földmérési Intézetben (OFI), ahol Budapest várasmérésének sokszögelésében vett részt. *Duchon Béla* osztályvezető felfigyelt a csendes, szorgalmas és tehetséges fiatal mérnökre, és bevonta a *dr. Vincze Vilmos* által irányított, kiemelt állami nagyberuházás, a Fővárosi Metróépítés geodéziai munkáiba. Gyenge tüdejével azonban egészségre nem bírta a keszon-munkát, és a továbbiakban csak a felszíni munkában vett részt. 1952-től a Városmérési Irodában, 1954-től pedig a BGTV-nél dolgozott.

Valláserkölcsön alapra álló ember volt. 1958-ban az ÁFTH-nál végrehajtott átszerve-

zésekre hivatkozva – mint létszám felettit – elbocsátották. 1959. január 3-án felvételt nyert az UVATERV-hez, mint tervező mérnök, a *Lippich László* által vezetett Geodéziai osztályra. 1960–1964 között irányító tervezőként ő lett az újjáépülő Erzsébet-híd főgeodétája. Az itt elért sikereinek köszönhetően 1968-ban a Pozsonyi Duna-híd tervezésével kapcsolatos geodéziai munkákat végezte.

1971–1973 között elvégezte a Budapesti Műegyetemen a geodéziai és automatizálási szakmérnöki posztgraduális képzést, és vállalatánál kinevezték szakosztályvezetőnek.

1976–1982 között több ízben dolgozott Tuniszban és Líbiában a Tripoli–Sfax vasútvonal tervezésével kapcsolatos geodéziai munkák irányításában. Szolgálatára többször részesült kiváló dolgozó kitüntetésben. 1983-ban nyugállományba vonult. A későbbiekben idejét népes családjának és az Evangélikus Egyháznak szentelte. Szabadidejét gyakran töltötte családjával a dömösi kiskertjében. 1999-ben, diplomája átvételének 50. évfordulója alkalmával mérnöki munkásságát a Soproni Egyetem aranyoklevéllel jutalmazta. Utolsó éveiben betegsége befelé fordulóvá tette, de hitét mindvégig megtartotta. 2009. január 17-én hunyt el. Hamvasztás utáni búcsúztatása – az evangélikus szertartás szerint – február 10-én volt a Farkasréti Temetőben. Utolsó útjára elkísérték szerettei, rokonai, barátai, gyülekezeti testvérei.

Kedves Mátyás!

Munkásságodat és hűségedet szeretettel megőrizzük. Életed például szolgálhat a jövő generációjának. Távozásod úrt hagyott maga után, hiányozni fogsz. Emléked legyen áldott, pihenésed békés. Isten Veled!

Dr. Székely Domokos

Komlós Éva

Magyar Béláné

(1932–2009)

Megrendülten vettük tudomásul, hogy a MFTTT Győri Csoport szeretett tagja, Komlós Éva, Magyar Béláné földmérőmérnök és mérnök-tanár, a győri Széchenyi István Egyetem nyugdíjas adjunktusa, 2009. február 9-én, hosszú betegség után elhunyt.

A Somogy megyei Buzsákon született, kilencen voltak testvérek. Édesapja kántor-tanító volt Buzsákon, majd Sopronban.

Komlós Éva, az egykori soproni orsolyita diák kitűnő eredménnyel teljesítette tanulmányait: az elemi iskola és a gimnázium négy osztályát, az Ipari Leányközépiskola három osztályát, a Tanítóképző két osztályát és az egyetem öt évét.

A Budapesti Műszaki Egyetem Soproni Földmérőmérnöki Karán 1956 áprilisában végzett.

A földmérő munkát a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat (BGTV) városmérési osztályán kezdte.

Még abban az évben meghívást kapott a soproni egyetem Fotogrammetria Tanszékére, ahol 1959-ig oktatott, Hankó Géza és Kunovszky Emil mellett gyakorlatokat vezetett, fotólaborált és adminisztrációs feladatokat is ellátott.

1959-től 1965-ig Budapesten, a Magyar Optikai Művek Geodézia Laboratóriumában kutató mérnökékként dolgozott. Elméleti tanulmányokat írt, Pusztai Ferenc és Bezzegh László irányításával vizsgálati méréseket végzett az ott gyártott műszerekkel, pl. automata szintezőműszerek előtérprizmáival, giró-teodolitokkal, valamint fotogrammetriai műszerekkel.

1965–1966 között újra a BGTV-nél dolgozott, földi mérőkamera vizsgálatát bízták rá, városmérési feladatoknál tesztelte azt.

1966-tól 1967-ig a Pest megyei Hévízgyörkön, mint tanár matematikát, fizikát, rajzot és éneket tanított.

1967. és 1969. között a Budapesti Műszaki Egyetem gépészmérnöki karán mérnök-tanári oklevelet szerzett, majd állami nyelvvizsgát tett németből.

1967–1970 között Pestlőrincen, a Steinmetz gimnáziumban gépész műszaki rajzot és gépgyártás technológiát tanított.

1970-től a budapesti Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskolán, 1975-től Győrben (2002-től Széche-

nyi István Egyetem), mint a Vasútépítési Tanszék adjunktusa ábrázoló geometriát, mechanikát, majd geodéziát tanított. Gyakorlatokat vezetett és terepgyakorlatokat tartott, emellett részt vett geodéziai munkákban, kutatásokban, társadalmi munkában végzett felmérésekben, MTESZ rendezvényeken.

A szakmai munka mellett a zene és tánc iránti érdeklődése végigkísérte egész életét. Ifjúkorában a Vasas Művészegyüttes amatőr tánckarának évekig tagja volt. Táncoktatói végzettségével később a győri Műszaki Főiskolán néptáncegyüttest szervezett, és felsőoktatási fesztiválokon, kulturális rendezvényeken képviselte intézményét. Ezért a munkájáért „Szocialista Kultúráért” kitüntetést kapott.

1988-ban nyugdíjba vonult. Nyugdíjasként általános iskolákban német nyelvet tanított, valamint Győrben idegenvezetőként is dolgozott.

Aktívan ténykedett a közéletben. Tagja volt a Pedagógus és a Polgári Nyugdíjas Egyesületnek, alapító tagja a győri KÉSZ-nek. Hosszú éveken át énekelt a győri Bazilika Palestrina kórusában és a Pedagógus Énekkarban.

Hét éve egyre súlyosbodó betegségében család, férje, lánya, veje és kis unokája jelentették a boldog napokat.

E sorok írója, mint egykori közvetlen munkatársa, Komlós Évát széles műveltségű, pedagógus vénával megáldott, segítőkész, derűs természetű, jó szakemberként ismerte. Így él tovább egykori munkatársai és tanítványai emlékezetében.

Temetésén *dr. Ottófi Rudolf*, Győr polgármester-helyettese méltatta érdemeit. Lánya szép és megható Mécs L. verssel búcsúzott el tőle.

Hamvait a győri Szent Imre templom urnakertjében helyezték örök nyugalomra katolikus szertartással 2009. február 18-án.

Gyulai István
MFTTT Győri csoport elnöke

Meghívó

A Társaság Alapszabályának megfelelően
az MFTTT Intézőbizottsága
tisztelttel meghívja valamennyi Tagtársunkat a
2009. május 26-án, kedden 13.00 órai
kezdettel összehívott

KÖZGYŰLÉSRE

Helyszín: FÖMI Székház I. emeleti tanácsterem
(1149 Budapest, Bosnyák tér 5.)

Napirend:

1. A 2008. évi beszámoló és a közhasznúsági jelentés
Előadók: *Uzsoki Zoltán* főtitkár
és *Kenderes Dóra* ügyvezető titkár
2. A Felügyelő Bizottság jelentése
Előadó: *Várnay György* FB elnök
3. A 2008. évi beszámoló és a közhasznúsági jelentés
elfogadása
4. Az Alapszabály módosítás elfogadása
(Az elfogadásra javasolt Alapszabály a www.mfttt.hu
honlapról letölthető, illetve az MFTTT Titkárságán
telefonos egyeztetés után átvehető.)
Előadó: *Dr. Papp Iván* IB tag
5. Egyebek

Az Alapszabály 17 §-a alapján a Közgyűlés határozatképes,
ha a tagok legalább fele + egy fő jelen van. Amennyiben az
előzőek szerint összehívott Közgyűlés határozatképtelen,
úgy a 17. § (2) bekezdése alapján az eredeti tárgysorozattal
a Közgyűlést

2009. május 26-án, kedden 13.30 órára

az eredeti helyszínre összehívom.

A másodszori időpontra összehívott Közgyűlés

– a megjelentek számára tekintet nélkül – határozatképes.

Budapest, 2009. április 21.

Dr. Mihály Szabolcs s. k.
elnök